

Wolken en een grote O!

Wolken, wolken! Elke dag wolken! Ik word er gek van! Grote wolken! Kleine wolken! Heel veel wolken! Regenwolken, groot en grijs. Van die wolken die op barsten staan, dat je je moet haasten om niet zeiknat te regenen!

(Dit gaat natuurlijk niet over mij. Dit is mijn buurman die dat schreeuwt.)

Of wolken! Als ik kijk! Zie ik wolken! Ik zie ze altijd. Schapenwolken! Stapelwolken. En die regenwolken zijn zo erg. Die regen die is niet te voorspellen! Niet door mij in elk geval.

(Het gaat nog steeds over mijn buurman. Hij staat als hij schreeuwt. Hij staat nu.)

Wolken! Zoveel wolken! Er zijn zelfs meer wolken dan ik kan zien als ik kijk. Zulke grote wolken! Zoveel grote wolken. En grote grote regenwolken!

(Mijn buurman blijft schreeuwen. En staan. Ik heb geen gezag over hem. Dat wil ik ook niet.)

Elke dag maar steeds die wolken! En 's nachts... zijn ze er ook. De nachtwolken! Zwart en donker, als regenwolken! 's Nachts regent het veel meer, want in die nachtwolken zit nog meer regen!

(Mijn buurman heft zijn handen ten hemel. Hij ziet mij niet staan. Ik wou dat ik gezag had. Ook over hem.)

Donderwolken! Donderwolken! Donderwolken. Zulke enorme donderwolken. Ik wil geen wolken.

Ik wil geen wolken! Ik wil geen regenwolken! Ik wil ze niet zien! Geen wolken! Geen wolken!

Geen... wolken...

(Gelukkig. Mijn buurman wordt een beetje schor. Nu schreeuwt hij al niet meer zo. En ach, hij gaat zitten.)